

A. M. GORKILLE

Kallis A. M.!

Miksi Te, hyvä mies, käyttäydyste huonosti? Olette liiaksi raatanut, rasittunut, hermoja särkee. Se ei kelpaa kerrassaan mihinkään. Caprilla jos missään, ja vielä talvisai-kaan, jolloin „väentulo” on luultavasti pienempi, pitäisi noudattaa säännöllistä elämää. Olettekohan ilman silmällä-pittoa löysännyt otetta, vai miten? Ai-jai-jai, huono juttu. Ryhdistykää ja tiukentakaa „otetta” (päiväjärjestystä), ihan totta! Sairastelu on tällaisina aikoina kerrassaan sallimaton asia. Oletteko alkanut tehdä töitä öisin? Ja kun minä olin Caprilla, väititte, että olin ainoa epäjärjestyksen aiheuttaja ja että ennen sitä oli menty ajoissa nukkumaan. On levähdettävä ja noudatettava päiväjärjestystä, ehdottomasti.

Kirjoitan Trojanovskille ja hänen vaimolleen halustanne tavata. Se olisi tosiaan hyvä. He ovat kunnon ihmisiä. Työssä olemme nähneet heitä vielä vähän; mutta kaikki, mitä heistä tähän asti tiedämme, puhuu heidän hyväkseen. Heillä on myös varoja. He voisivat innostua asiaan ja tehdä paljon aikakauslehden hyväksi. Trojanovskaja matkustaa kohta Venäjälle.

Minua ja kaikkia meitä täällä ilahdutti tavattomasti, että Te *käytte käsiksi* „Prosveshtshenijeen”. Ja minä kun jo — pyydän anteeksi — olin ajattelemaisillani: heti kun vain kirjoitan pienestä julkaisusta tai meidän aikakauslehtisestämme, niin A. M:n halu häipyy. Kadun, kadun tuollaisia ajatuksia.

Olisi tosiaan mainio asia, jos saisimme kaunokirjailijat vähitellen lähentymään ja „Prosveshtshenijaa” viedyksi eteenpäin! Se olisi mainiota! Lukija on uusi, proletariinen, — teemme aikakauslehdestä halvan, — Te ryhdytte julkaisemaan vain demokraattista kaunokirjallisuutta, jossa

ei ole ruikuttelua eikä luopuruutta. Liitämme työläiset lujasti yhteen. Onkin alkanut nousta hyviä työläisiä. Duumassa olevien kuurian edustajiemme kuusikko on ryhtynyt suurenmoisen toimekkaasti *Duuman ulkopuoliseen* työhön. Kas siten lujitetaan oikeaa työväenpuoluetta! Kolmannessa Duumassa sellaista ei olisi saatu koskaan aikaan. Näittekö „Lutshissa” (n:o 24) neljän duumaedustajan kirjeen, joka koskee poistumista? ¹⁰¹ Hyvä kirje, eikö totta?

Entä oletteko nähnyt, mitä on „Pravdassa”? Aleksinski kirjoittaa hyvin eikä toistaiseksi rettelöi! Ihmeellistä! Hän lähetti yhden „manifestin” (miksi hän liittyi „Pravdaan”). Sitä ei julkaistu. Eikä kuitenkaan *toistaiseksi* rettelöi. Ih-meel-lis-tä! Mutta Bogdanov rettelöi: „Pravdan” 24. numerossa on emätyperyys. Ei, hänen kanssaan ei päästä yhteisymmärrykseen! Luin hänen „Insinööri Manneynsa”. Entisenlaista machismia=idealismia, joka on piilotettu niin, etteivät työläiset enempää kuin „Pravdan” typerät toimittajatkaan sitä ymmärtäneet. Tämä machilainen on aivan toivoton, kuten Lunatsharskikin (hänen artikkelinsa lähettämisestä kiitokset). Jospa Lunatsharski saataisiin samalla tavoin irrotettua Bogdanovista estetiikan alalla kuin Aleksinski on alkanut irrottautua hänestä politiikan alalla... jospa ja kunpa...

Mitä tulee oppiin materiasta ja sen rakenteesta, olen kanssanne täysin samaa mieltä, että siitä pitää kirjoittaa ja että se on hyvä keino sitä „myrkkyä vastaan, jota muodoton venäläinen sielu imee itseensä”. Sanotte kuitenkin suotta tuota myrkkyä „metafysiikaksi”. Sitä on nimitettävä *idealismiksi* ja agnostisismiksi.

Sillä machilaisethan sanovat metafysiikaksi materialismia! Ja juuri *joukko* nykyajan huomatuimpia fyysikkoja salakuljettua radiumin, elektronien y.m. „ihmeiden” *yhteydessä jumalaa* — sekä kaikkein karkeinta että hienointa — filosofisen idealismin muodossa.

Nationalismin suhteen olen kanssanne aivan samaa mieltä, että siihen on käytävä käsiksi vakavammin. Eräs erinomainen gruusialainen on asettunut meille ja kirjoittaa „Prosveshtshenijeta” varten suurta artikkelia kooten *kaikki* itävaltalaiset y.m. aineistot. Painamme päälle asiassa. Mutta että päätöslauselmamme (lähetään ne painettuina) olisivat „sanahelinää, kanslialuomuksia”, se on turhaa haukkumista Teidän taholtanne. Ei. Eivät ne ole sana-

helinää. Meillä Kaukasiassakin ovat gruusialaiset + armenialaiset + tataarit + venäläiset sosialidemokraatit toimineet yhdessä, yhtenäisessä sosialidemokraattijärjestyksessä yli kymmenen vuotta. Se ei ole fraasi, vaan se on kansallisuuskysymyksen proletaarinen ratkaisu. Ainoa ratkaisu. Samoin oli Riiassakin: venäläiset + lättiläiset + liettualaiset; erosivat ainoastaan *separatistit* — Bund. Samoin Vilnossa.

On kaksi hyvää sosialidemokraattista kirjasta kansallisuuskysymyksestä: Strasserin ja Pannekoekin. Haluatteko, niin lähetän? Löydättekö ketään, joka kääntäisi Teille saksasta?

Ei, meillä *ei tule* esiintymään sellaista sikamaisuutta kuin Itävallassa. Emme salli sellaista! Sitäpaitsi meikäläisiä, isovenäläisiä, on täällä enemmän. Yhdessä työläisten kanssa emme salli „itävaltalaista henkeä”.

Pjatnitskin¹⁰² suhteen *kannatan* asian antamista oikeuteen. On suotta kursailla. Olisi anteeksiantamatonta osoittaa sentimentaalisuutta. Sosialistit eivät suinkaan vastusta keisarillisen tuomioistuimen hyväksikäyttöä. Olemme julkisten mahdollisuuksien käyttämisen *kannalla*. Marx ja Bebel vetosivat keisarilliseen tuomioistuimeen *jopa* sosialistisia vastustajiaankin vastaan. On tiedettävä, *miten* se tehdään, ja tehtävä.

Pjatnitski on tuomittava ja siinä kaikki. Jos Teitä yritetään siitä moittia — sylkääskää moittijoita vasten naamaa. Vain tekohurskaat saattavat moittia. Olisi *anteeksiantamatonta* antaa periksi Pjatnitskille, päästää hänet menemään peläten oikeudenkäyntiä.

No jaarittelen liian pitkälti. Kirjoittakaa, miten voitte.

Teidän Lenin

P. S. Tunnemme Pietarin *Foman*. Hän on nyt Narymissa. Uralin Foma? Emme jaksa muistaa. Vuoden 1907 edustajakokouksessa oli Pietarin Foma.

Kirjoitettu helmikuun jälkipuoliskolla 1913
Lähetetty Krakowista
Caprin saarelle (Italia)

Julkaistu ensi kerran v. 1924

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan